

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἑσωτερικοῦ

Ἐτησί λίτρα 10.
Ἐξάμηνος " 6.

Ἐξωτερικοῦ

Ἐτησί φρ. 12.
Ἐξάμηνος " 7.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ εἰς χρυσόν,
διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς, καὶ γραμματίδια
τῆς Βουλγαρικῆς τραπέζης δι' ἐπιστολῆς
ἐπὶ συστάσει.

Αἱ συνδρομαὶ προπληρόνονται

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΜΗΜΑ 1, ΑΡ. 535.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ α'. σελίδι ὁ στίχος 90 ἐκ
Ἐν τῇ β'. " " 80 "
Ἐν τῇ γ'. " " 60 "
Ἐν τῇ δ'. " " 40 "

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαί-
τερα συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὁδηγὸν»
ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα δὲν
ἐπιστρέφονται.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται 25 ἐκ.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον : —o— à la redaction du journal

Ἐν Βάρνῃ 26 Ἰουλίου 1891.

ΤΑ ΕΝΕΣΤΩΤΑ.

Τὸ μέγα πολιτικὸν ζήτημα τῆς ἡμέρας ἐπὶ τοῦ
ὁποίου ἔχουσιν ἐστραμμένους τὰς διόπτρας οἱ διπλω-
ματικοὶ κύκλοι εἶναι ἡ ἐν Κρονστάνδῃ παρουσία τοῦ
γαλλικοῦ στόλου καὶ αἱ παντοειδεῖς ἐκδηλώσεις τῶν
αἰσθημάτων εἰς ἃ δίδει χώραν ἡ ἐν Ῥωσίᾳ κίνη-
σις τῶν γαλλικῶν πληρωμάτων ἀπὸ τοῦ ναυάρχου
Ζερβαί μέχρι τοῦ πλέον ἀφελοῦς γάλλου ναύτου. Διότι
ἡ ἔκτασις τῶν ἀμοιβαίων φιλοφρονήσεων καὶ διαχύ-
σεων περιγράφεται τόσον ζωηρὰ καὶ θυμοειδῆς ὥστε
μεθ' ὅλον τὸν ὑψηλὸν χαρακτῆρα τὸν ὁποῖον θὰ εἶχεν
ἡ ἐν λόγῳ ἐπίσκεψις, φαίνεται ὅτι δὲν ἐμποδίζει νὰ
δίδῃ χώραν εἰς σκηνὰς τὰς ὁποίας κοινῶς συναντῶ-
μεν μετὰ πότον καὶ κῶμον. Οἱ Ῥῶσοι καὶ οἱ Γάλ-
λοι ἀνευ διακρίσεως γένους καὶ τάξεως, φαίνονται ἐν
τῇ περιστάσει ταύτῃ καταληφθέντες ἀπὸ ἐνθουσια-
σμοῦ τόσον ὁρμητικῶς τόσον μυθογραφικῶς ὥστε εἰς
τὸ σύνολον τῶν ἐκδηλώσεων καὶ τῶν περιπτύξεων εἰς
τὰς ὁποίας ἀφίνονται ἀκράτητοι δὲν εὐρίσκεται εὐχε-
ρῶς τὸ ὅριον τὸ χωρίζον τὰς διασκεδάσεις τοῦ πλέον
ἀτμηλήτου βίου. Ἐνθαδῆποτε καὶ ἂν ἐμφανίζεται
εἰς γάλλος ναύτης γίνεται: πρὸξενος ἀληθοῦς ἀναστα-
τώσεως τῶν αἰσθητικῶν δυνάμεων τῶν Ῥώσων εἴτε
γέροντες, παῖδες, γυναῖκες ἢ πρίγκηπες ὡσιν οὗτοι.
Καὶ ὅλα ταῦτα, αὐτὴ ἡ ἀπογοητευτικὴ καὶ οἰονεὶ
κραιπαλῶδης εἰκὼν, ὅπως σημανθῇ μετὰ ζωηροτέρου
τόνου, ὅτι τὰ τέκνα τῆς δημοκρατικῆς Γαλλίας, τῆς
γενετέρας ὅπως ὀνομάζεται κοινῶς τοῦ πολιτισμοῦ
καὶ τῶν νεωτέρων ιδεῶν, εἰσι πρόθυμα καὶ ἔτοιμα
νὰ συνεργασθῶσι μετὰ τῶν ἀπογόνων τοῦ Πέτρου τοῦ
Μεγάλου τῶν κοζάκων τοῦ Ναπολέοντος, ὅπως κα-
μωσι τὴν Εὐρώπην, γῆν Μαδιὰμ κατὰ κοινὸν λόγιον.
Καὶ ἰδοὺ μία ἀπόδειξις ἐπὶ πλέον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους
τῆς λεγομένης πολιτικῆς, ὅτι ἐφ' ὅσον νομίζομεν ὅτι
προβαίνομεν διὰ τοῦ χρόνου δῆθεν ἡμερούμενοι καὶ
ἐξευγενιζόμενοι ὑπὸ τὴν κατεργασίαν τῶν πορισμά-
των τῆς ιδέας καὶ οὐχὶ τῶν ἐνστικτων, πραγματι-
κῶς καθιστάμεθα τόσον πραγματικοὶ καὶ θετικοὶ ὥστε
νὰ ἀναπαριστῶμεν σκηνὰς βαρβάρων ἐποχῶν καὶ ἄς
ἡ προσεχὴς λεηλασία ἐρωτᾶτο διὰ πανηγύρεων χα-
ρὰς καὶ ἀγαλλιάσεως. Διότι ἄλλην οὐσιαστικὴν ἐν-
νοίαν δὲν ἔχουσιν ἐν Ῥωσίᾳ συμβαίνοντα εἰς τὰς ἀ-
μοιβαίας λαϊκὰς ἐκδηλώσεις Ῥώσων καὶ γάλλων.

Ἐὰν τὰ αἰσθήματα ταῦτα ἔδωκαν εἰς τοὺς ἐ-
πιστήμους κύκλους τὴν ἀναγκαίαν ὠθησιν ὅπως σφρα-
γισθῇ ἐγγράφως ὡς ἀγγέλλει ὁ «Τηλέγραφος», ἡ πρὸ
πολλοῦ διατυμπανιζομένη Γαλλο-ρωσικὴ συμμαχία
ὑπὸ τὸν ἐλαφροντικὸν τύπον «τῆς ἀμυντικῆς δῆθεν
συμμαχίας» εἶναι γεγονός ἀμφίβολον. Ἀλλὰ καὶ ἂν
ἐγένετο ἡ ἡθικὴ αὐτῆς σημασία δὲν παύει οὐσα ἐ-
λαττωματικὴ. Συμμαχία τῆς Γαλλίας καὶ Ῥωσίας
θὰ μείνῃ τὸ γόητρον τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους, θὰ ἔχῃ
πάντοτε ὡς σκοπὸν τὴν ἐπὶ βλάβῃ καὶ αὐτοῦ ἐξυπη-
ρνησιν τῆς πολιτικῆς τῆς καταστάσεως καὶ ὑπο-
δουλώσεως, ἥτις ἀποτελεῖ τὸν ἄξονα περὶ ὃν τεινου-
σιν ἐκ παραδόσεως αἱ Ῥωσικαὶ προσπάθειαι. Ὡς γρά-
φει λίαν δικαίως τὸ ὄργανον τοῦ ἐξόχου τῆς Γαλλίας
πολιτευτοῦ Ἰουλίου Φερρὺ ἡ Ῥωσία ἐνδιαφέρεται νὰ
μετατρέψῃ βοήθειά τῆς Γαλλίας τὴν ἐν Εὐρώπῃ ἰ-
σορροπίαν ὅπως χρησιμοποιήσῃ αὐτὴν πρὸς ἰδίαν ὠ-
φέλειαν.

Η ΝΕΑ ΕΞΟΔΟΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

Εἶναι πραγματικῶς ἀξιορρήνητος ἡ εἰκὼν τὴν
ὁποίαν παρέχει ἡ κίνησις τῶν ἀτυχῶν ἑβραίων. Δὲν
πρόκειται βεβαίως νὰ κρίνῃ τις ἐὰν ἡ ρωσικὴ κυ-
βέρνησις ἔχῃ δίκαιον ἢ ἀδικον διώκουσα αὐτοὺς τοῦ
κράτους τῆς, τόσῳ μᾶλλον καὶ ὅσον βλέπει τις ὅτι
καὶ αὐτοὶ ἡ πρῶν μέχρι τρίτου οὐρανοῦ ὑπεράυτων
κραυγάζουσα παμπόνηρος Ἀγγλία ἔκλεισεν ἐρμητι-
κώτατα τὰς θύρας τῆς εἰς τοὺς ἰουδαίους καὶ ἐκή-
ρυξεν ὅτι εἰς τὸν τόπον τῆς δὲν ἔχει θέσιν δι' αὐτοὺς,
ἐνῷ πρὶν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐκήρυττε τὴν Ῥωσίαν
βάρβαρον, ἦτο δ' ἐτοίμη (φαντασθῆτε πονηρίαν!) νὰ
στείλῃ στόλον εἰς τὴν Κέρκυραν διότι ἔλυσαν τὴν
μύτην ἐνὸς ἰουδαίου (πολὺ κακῶς βέβαια) ἐνῷ ὀλίγον
τὴν μέλλει ἐὰν αἱ χιλιάδες τῶν ἐκ Ῥωσίας ἐξερ-
χομένων ἀποθάνωσιν ἐκ τῆς πείνης καὶ τῆς κακο-
μοιρίας. Ἀλλὰ βλέπετε εἶναι καὶ αὕτη πολιτικὴ, δῆ-
λα δὴ ψεῦδος καὶ ψεῦδος καὶ ψεῦδος.

Οἱ ἀτυχεῖς λοιπὸν ἰουδαῖοι, δῆλα δὴ λαὸς ἀπὸ
τὸν ὁποῖον κατὰ πρῶτον λόγον ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ
κατημερηγετήθημεν καὶ πλεῖστα τῷ ὀφείλομεν, ἀφοῦ
τὸν μετεβάλομεν διὰ τῆς πίστεως, τῆς καταδιώξεως
τῆς περιφρονήσεως, εἰς ἐκεῖνον ὅστις εἶναι σήμερον
κατὰ μέγα μέρος δῆλα δὴ λαὸν κερδοσκοπῶν μετὰ
πονηρίας ἀνευ ὁρίων, λαὸν ἔχον πρὸς ὅλους καὶ μό-
νον περὶ τῆς ὑπάρξεώς του παλαίοντα διὰ θεμιτῶν
καὶ ἀθεμίτων μέσων, σήμερον τὸν κηρύττομεν ὡς μὴ
ἔχοντα θέσιν εἰς τὸν πλανήτην αὐτὸν ὅπου ζῶμεν καὶ
ὅπου καὶ ἐκεῖνος διήνυσε τὸν πολυαιώνιον βίον λαοῦ
μάρτυρος, ἥρωος, πατριώτου, θεοφόρου. Οἱ Ῥῶσοι
τοὺς διώκουν, οἱ γερμανοὶ δὲν τοὺς θέλουν, οἱ ἄγ-
γλοι τοὺς κλείουν κατὰμουτρα τὰς θύρας τῶν οἱ ἁ-
μερικανοὶ (τὶ πρακτικοὶ ἄνθρωποι!) τοὺς ψάχνουν τὰς
τσέπας καὶ ἂν δὲν εἶναι πλήρεις χρυσοῦ ἐξω
κανάγιδες. Ἀφ' ἑτέρου οἱ Ῥωμοῦνοι καθήνται μὲ τὸ
τουφέκι εἰς τὰ σύνορα ἐκλαμβάνουν δὲ πολλάκις καὶ
τοὺς κολοιοὺς δι' ἑβραίους καὶ ρίπτονται εἰς κατα-
δίωξιν. Τί θὰ γείνουν λοιπὸν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἀφοῦ
εἰς καμμίαν στερεάν γῆν δὲν τοὺς θέλουν; Δὲν τοὺς
μένει, φυσικὰ, νὰ ἐκλέξουν ἡ μεταξὺ θαλάσσης καὶ
κανενὸς ἄλλου πλανήτου . . . τοῦ Ἄρεως π. χ. Καὶ
ἔλα αὐτὰ ἡξέυρετε κυρίως διατί; Διότι ὁ περιούσιος
λαὸς τοῦ Κυρίου, τοῦ ὁποῖου αἱ ὠραῖαι θυγατέρες
ἔχον ἀναρτῆσαι τὰς ἄρπας τῶν εἰς τὰς ἰτέας τῆς
Βαβυλῶνος διότι δὲν ἔχον πλέον ὁρεῖν οὔτε νὰ παι-
ζουν οὔτε νὰ τραγωδοῦν «ἀναμιμνησκόμεναι τῆς πα-
τρίδος Σιών» ὁ λαὸς αὐτὸς δὲν ἔχει πλέον πατρίδα
καὶ δυστυχῆς ὅστις δὲν ἔχει πατρίδα, δὲν ἔχει καὶ
μοῖραν εἰς τὸν κόσμον αὐτόν. Ναὶ μάλιστα. Εὐρέ-
θησαν μερικοὶ οἱ ὁποῖοι ἔλεγον ἄλλοτε καὶ τώρα ὅτι
ἡ ἰδέα τῆς πατρίδος εἶναι κούρη, εἶναι στενὴ καὶ
ἀφρημένη ἰδέα. "Ε! λοιπὸν αὐτοὶ ἔλεγον καὶ λέγουν
μεγάλῃν ἀνοησίαν. Νὰ ἔχῃς πατρίδα εἶναι τόσῳ θε-
τικὸν τόσον πραγματικόν, ὅσον καὶ νὰ ἔχῃ τῆς χρή-
ματα, μητέρα, περιουσίαν, ἀδελφὴν, γυναῖκα, παι-
διά, οἰκογένειαν. Δὲν διαφέρει διόλου καὶ ἄλλοίμονον
εἰς ἐκεῖνους τοὺς λαοὺς τῶν ὁποίων οἱ πολῖται δὲν
τὸ αἰσθάνονται βαθεῖα, βαθεῖα αὐτὸ τὸ αἶσθημα, ἡ
οἱ ὁποῖοι τὸ ἔχουν διπλοῦν ἢ τριπλοῦν. Αὐτοὶ εἶναι
ἐκτρώματα.

Ἡ πατρίς εἶναι μία οἰκογένεια μεγάλη, ὅπου
εὐρίσκει ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνους μὲ τοὺς ὁποίους συν-
δέεται σφιγκτὰ καὶ μὲ ἀγάπην. Ἄν δὲν ἔχῃ ἄς πάῃ
νὰ πνιγῇ.

ΒΑΡΝΑΪΚΑ.

Η «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» ΕΝ ΒΑΡΝΗ.

— Ἐν ἐπιστολῇ τοῦ περιοδεύοντος συντάκτου τῆς
Ἀθηναϊκῆς «Ἀκροπόλεως» κ. Σπανδωνῆ, ἀφορώσῃ
τὴν ἡμετέραν πόλιν ἀπαντῶσιν ἀνακρίβειαι τινεῖς ἐ-
ξηγουμέναι ἐκ τῆς ἐσπευσμένης ἀντιλήψεως τοῦ μό-
λις διήμερον διατρίψαντος παρ' ἡμῖν συμπαθοῦς ἁλ-
λως δημοσιογράφου.

Ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ γραφομένων ἐν
σχέσει πρὸς τὴν ἐθνογραφικὴν μορφήν τῆς ἡμετέρας
πόλεως ὁ ἐπιστέλλων φωρᾶται μὴ ἐννοήσας ὅτι τὸ
ἐπιθετικὸν τῶν γκαγκαούζιδων ἀποδίδεται εἰς πάντας
τοὺς ἰθαγενεῖς Ἑλλήνας οὐχὶ μόνον τῆς πόλεως Βάρ-
νης ἀλλὰ καὶ τινων περιχώρων αὐτῇ ὡς καὶ εἰς ἐ-
κείνους τοὺς καθ' ὅλην τὴν μέχρι Μαγγάλιας καὶ Κων-
σταντίνης παραλίαν Ἑλλήνας, οἵτινες εἶχον ἄλλοτε
ὡς ἐξωτερικὸν γνώρισμα τὴν ἄγνοιαν τῆς Ἑλληνι-
κῆς. Δὲν ἀπετελοῦν ἐπομένως ἰδιαιτέραν ἐθνογραφι-
κὴν ὁμάδα, ἀλλ' εἰναι τὸ σύνολον τῶν ἰθαγενῶν Ἑλ-
λήνων τῶν ὑπαγομένων ἐκκλησιαστικῶς εἰς τὴν δι-
καιοδοσίαν τοῦ Ἑλλήν. Πατριαρχείου, ἐχόντων ἰδίας
Ἐκκλησίας, σχολεῖα κ. λ. π. εἰς τὰ ὁποῖα ἰδρύματα
φοιτῶσι καὶ οἱ πάροικοι Ἑλλήνες, οὐχὶ δὲ τούναν-
τιον ὡς λέγεται πεπλανημένως ἐν τῇ ἐπιστολῇ. Ὡς
πρὸς τὴν καταγωγὴν δ' αὐτῶν (ἐὰν παρίσταται τοι-
οῦτο ζήτημα, ἀφοῦ ὁ ἐπιστέλλων εὐρίσκει τελείαν
φυσικὴν καὶ ἠθικὴν ὁμοιότητα πρὸς τοὺς Ἑλλήνας)
μέχρις οὗ αὐτὴ λυθῇ ἱστορικῶς καὶ ἀνθρωπολογικῶς
ἡμεῖς σπεύδομεν δι' ἐνὸς ὅλως πρακτικοῦ ἐπιχειρήμα-
τος νὰ καταστήσωμεν εὐκολωτέραν τὴν πρὸς τοῦτο
ἐργασίαν τῶν ἀρμοδίων. Τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο συνί-
σταται εἰς τὴν ἐρώτησιν. Διατί οἱ Ἀθηναῖοι (οἱ αὐ-
τόχθονες) ὀνομάσθησαν ὡς γνωστὸν γκαγκαρέζοι; Τοῦ-
το δὲν γνωρίζομεν ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου εἶναι πασίγνωστον
ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ ἐπιθέτου ἐννοοῦμεν τοὺς αὐτόχθον-
νας, τοὺς παλαίους κατοίκους τῆς Εἰρημένης πόλεως.
Τὴν αὐτὴν ἐννοίαν ἔχει καὶ διὰ τοὺς ἐν Βάρνῃ Γκα-
γκαούζιδες εἶναι οἱ ἀρχαῖοι χριστιανοὶ κάτοικοι, ποῖοι
δὲ ἦσαν οὗτοι εἶναι δῆλον ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς πό-
λεως Βάρνης.

— Αἱ ἐ τ α ρ ῖ α ἱ : Ὑπὸ διαφόρους ἐπωνυμί-
ας λειτουργοῦσιν ἐν τῇ ἡμετ. πόλει 12 περίπου κερ-
δοσκοπικαὶ ἐταιρίαι αἵτινες τὰς ὑπὲρ τῶν μελῶν κα-
ταβαλλομένας ἐβδομαδιαίας καταβολὰς τοκίζουσαι
αὐξάνουσι μὲν τὸ κεφάλαιον τῆς Ἑταιρίας ἢ Ἀδελ-
φότητος ὡς καὶ ἄλλως ὀνομάζονται, μεγάλως ὁμως
ὠφελοῦσι τοὺς τῆς πόλεως ἡμῶν μικρεμπόρους οἵτι-
νες ἐν παντὶ καιρῷ καὶ διὰ νομίμου τόκου δύνανται
νὰ συνάπτωσι δάνεια δι' ὧν διευκολύνονται αἱ ἐμπο-
ρικαὶ αὐτῶν ἐργασίαι. Καὶ ἀρχαιοτέρα μὲν πασῶν
ἐστὶν ἡ «Ὁμόνοια», νεώτεραι δὲ ἡ «Καλὴ Τύχη»
ἢ «Εὐμῆς» καὶ ἡ «Διεθνὴς Ἑταιρία», ἀπατῶν δὲ
ἐν γένει τὰ διοικητικὰ συμβούλια μετὰ μεγάλης προ-
θυμίας καὶ ζήλου ἐργάζονται ὑπὲρ τῶν συμφερόντων
ἐκάστης ἐταιρίας καὶ τὸ δὴ ἄριστον ὅτι οὐδόλως ἐν
ταῖς ἐργασίαις τῆς ἐταιρίας λαμβάνουσιν ὑπ' ἑφεί ἀ-
πομικτότητας αἱ ὁποῖαι ἀνάγκη νὰ θυσιαζῶνται ἐναντι
τοῦ γενικοῦ συμφέροντος.

Ἡ «Ὁδηγός» συγχάρει ἀπὸ καρδίας ἅπασι
τοῖς ἀμερολήπτως καὶ τὸ γενικὸν τῆς Ἑταιρίας συμ-
φέρον ἐπιζητοῦσι μέλεσι τῶν ἐν λόγῳ Ἑταιριῶν ἢ
Ἀδελφότητων, ὑπομιμνήσκουσα αὐτοῖς ὅτι οὕτω καὶ
μόνον ἐπιτευχθήσεται ὁ δι' ὃν ἰδρυθῆσαι σκοπός.

Ἀ φ ῖ ε ἱ ς. — Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀ-
φίκετο ἐκ Καρλομπαδῶ ὅπου πρὸ μηνὸς περίπου, ὡς
ἐγράφομεν, μετέβη πρὸς περιθάλψιν τῆς ὑγείας αὐτοῦ
ὁ ρέκτης, δραστήριος καὶ τοῖς πᾶσι συμπαθὴς νομάρ-

χης ἐν τῇ ἡμετ. πόλει κ. Ἰωάννης Δράσσωφ. Ὁ ρη-
θεις ἀπὸ τριετίας περίπου κατέχων τὴν ὑψηλὴν τοῦ
νομάρχου ἐνταῦθα θέσιν κατεκτήσατο τὰς καρδίας
ἀπάντων τῶν πολιτῶν διὰ τοῦ μελιχίου χαρακτή-
ρός του τοῦ εὐπροσηγόρου τῶν τρόπων καὶ ἰδίᾳ διὰ
τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτῷ καθηκόντων
καὶ τὴν δικαιοσύνην ἣν ἐπιδαφιλεῖ ἀπασί γενικῶς
τοῖς τοῦ ἡμετ. νομοῦ κατοικοῖς ἐν τῇ διεξαγωγῇ
τῶν ἀφορωσῶν αὐτῶν ὑποθέσεων.

— Ἐλάβομεν τὸν 5-ον ἀριθμὸν νέας βουλγαρι-
κῆς ἐφημερίδος ἐκδομένης ἐν Ταταρ-παζαρτζικῷ
ὑπὸ τὸ ὄνομα *Βαιμυτα* (ὑπεράσπισις) ἥς διευθυντὴς
καὶ συντάκτικος ὁ κ. Α. Ζηράβκωφ. Τῇ νέᾳ συνα-
δέλφω εὐχόμεθα τὰ εἰκότα ἐν τῷ πολυμύχῳ αὐτῆς
σταδίῳ.

— Διωρίσθη διδάσκαλος τῆς ἀνωτέρας Ἑλλην.
σχολῆς ὁ ἀπολυθεὶς ὑπὸ τῆς ἐν Πύργῳ ὁμογενοῦς
Ἐφορίας διδάσκαλος κ. Γεώργιος Γοργίας.

— Παρητήθη τῆς θέσεως αὐτοῦ ὁ κ. Χ. Α.
Λαμπρίδης τέως διευθυντὴς τοῦ Ἑλλην. Σχολα-
ρχείου, ἀναπτύξας μετ' εἰλικρινείας ἐν συνεδριάσει τῆς
Ἐφορίας ἐν ἣ παρῆν ὁ πρόεδρος μετὰ δύο δημόγερ. καὶ
τοῦ γραμματέως τοὺς λόγους οἵτινες ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ
προβῇ εἰς τὸ μέτρον τοῦτο καὶ εὐχρηθεὶς ὅπως ὅτε ἀντικα-
ταστάτης αὐτοῦ καὶ οἱ μέλλοντες διδάσκαλοι τῶν σχο-
λῶν τῆς Κοινότητος ἐργασθῶσι μετὰ τῆς αὐτῆς ἡ
καὶ μείζονος εὐσυνειδήσιας καὶ πατριωτικοῦ ζήλου.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης διατρίβει
ἐν τῇ πόλει ἡμῶν οἰκογενειακῶς ὁ ἐν Πύργῳ μεγα-
λέμπορος καὶ πρόεδρος τῆς Ἐφορίας τῶν Σχολῶν
τῆς ἐκεῖ Ἑλλην. κοινότητος ἄριστος δὲ ἡμῶν φίλος
κ. Δ. Ι. Χαραλάμπους.

— Ἀναμένεται κατ' αὐτὰς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πό-
λει ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ στρατοῦ ὑποστράτηγος κ. Νι-
κολάεφ, ἐξελθὼν ἀπὸ τινος πρὸς ἐπιθεώρησιν αὐτοῦ,
ἐντεῦθεν δὲ μεταστήσεται εἰς Σοφίαν.

— Δι' ἡγεμονικοῦ διατάγματος ἐπετράπη ἡ ἐν
τῇ πόλει ἡμῶν λειτουργία ἀδελφότητος «Δρουζμπά»
ἐπικυροθέντος ἅμα καὶ τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς.

— Προχθὲς ἐγένετο ἐπιβλητικὴ ἡ κηδεὶα τῆς
γηραιᾶς μητρὸς τῶν ἱατρῶν Β. καὶ Ι. Βάλλυνδα πα-
ρακολουθούντων πολλῶν φίλων καὶ συγγενῶν. ἡ μα-
καρίτις περιεκοσμεῖτο ὑπὸ πολλῶν χριστιανικῶν ἀρε-
τῶν καὶ ἠτύχησε νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ τὰ
λοιπὰ τῆς μεγάλῃς οἰκογενείας τῆς βλαστήματα ἐπι-
ζήλως καρποφοροῦνται ἐν τῇ κοινωσίᾳ.

Ἡ «Ὁδησὸς» ἐκφράζει εἰλικρινῆ συλλυπητήρια
τῇ πενθούσῃ οἰκογενείᾳ.

— Σήμερον 27 τρ. ἐπέτειον τῆς ἀπελευθερώ-
σεως τῆς πόλεως Βάρνης ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ ἐ-
ψάλη δοξολογίᾳ ἐν τῷ νεοδημητῷ βουλγαρικῷ ναῶ πα-
ρουσῶν ἀπατῶν τῶν πολιτικῶν καὶ λοιπῶν ἀρχῶν.

ΣΧΟΛΙΚΑ.

Β.

(Συνέχεια.)

Ὅτι τὸ Παρθεναγωγεῖον ἡμῶν ἔχει ἀνάγκην
γενικῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦτο τρανῶς ἐκ τῶν ἀνω-

τέρω κατεδείχθη· α) οἱ ἀρμόδιοι πρέπει νὰ λάβωσι
πρόνοιαν ἵνα μὴ τὸ ἀνηρτημένον πρόγραμμα καὶ ὑπ'
αὐτῶν ὑπογεγραμμένον καὶ τῇ σφραγίδι τῆς Ἐφορίας
σσημασμένον στολίξῃ μόνον τὸν ἕνα τῆς αἰθούρας
τοῦτον ἀλλὰ νὰ ἐφαρμόζῃται, ἐκαστῇ δὲ τῶν διδα-
σκαλιστῶν νὰ περιορίζῃται εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐν
αὐτῷ δι' ἐκαστὴν τάξιν ἀναγραφόμενων μαθημάτων
καὶ οὐχὶ νὰ διδάσκῃ πράγματα ὅλως περιττὰ καὶ ἄλ-
λα μὴ διαλαμβανόμενα ἐν τῷ προγράμματι ἐκ ψευ-
δοῦς δόξης ἀμιλλῆς πρὸς τὰς συναδέλφους τῆς καὶ
τὰ ὅποια πολλάκις οὐδ' αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ ἐννοεῖ. β) τὸ
πρόγραμμα πρέπει νὰ καταρτίζεται συμφώνως ταῖς
ἀνάγκαις τοῦ τόπου ὑπὸ εἰδημόνων οἱ ὅποιοι γνωρί-
ζωσι ταύτας, νὰ ἰσχύῃ δὲ τοῦλάχιστον ἐπὶ τριετίαν
οὐχὶ μόνον ἐν τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος σχολῇ ἀλλὰ γε-
νικῶς εἰς ἀπάσας τὰς σχολὰς τῆς ἡμετ. Κοινότητος.
γ) πρέπει νὰ προστεθῇ ἑτέρα μία τάξις ἡ ὅποια νὰ
διδάσκηται ἀνώτερα Ἑλληνικὰ καὶ Μαθηματικὰ νὰ
ἐκασκῇται δὲ ἐντριβέστερον περὶ τὴν νεωτέραν γλῶσ-
σαν πρὸς τοῦτο λοιπὸν ἀνάγκη τῆς εἰσαγωγῆς καὶ
τοῦ ἀναγκαιοτάτου μαθήματος τῶν Ἑκθέσεων δι-
ὧν ἡ μαθήτρια θὰ ἐξύνη τὸν νοῦν τῆς καὶ θὰ δύ-
ναται νὰ ἐκθέτῃ τὰς ιδέας αὐτῆς κατὰ τὸ μᾶλλον
καὶ ἥττον λογικῶς· ὅτε δὲ εὐρίσκεται ἀκολουθῶς ἐν
συναναστροφῇ ἀνεπτυγμένων ἢ ὅτε θὰ γράφῃ πρὸς
τοὺς γονεῖς καὶ ἀργότερον πρὸς τὸν σύζυγον αὐτῆς
ἀποδημοῦντα θὰ γνωρίζῃ πόθεν πρέπει νὰ ἀρχίσῃ καὶ
ποῦ νὰ τελειώσῃ, οὐχὶ δὲ ὡς νῦν τελειοφοιτοῦσα δῆ-
θεν τοῦ ἀνωτέρου ἡμῶν Παρθεναγωγείου δὲν δύναται
οὔτε τοῦλάχιστον νὰ ὀρθογράφῃ. ἐν τῇ αὐτῇ τάξει
ἐπίσης ἀνάγκη ὅπως διδάσκηται ἡ Ἑλληνικὴ μαθή-
τρια τὴν Βυζαντινὴν καὶ νεωτέραν ἱστορίαν, τὴν ἀ-
παραίτητον διὰ τὰς δεσποίνας Οἰκιστικὴν οἰκο-
νομίαν καὶ μάλιστα εἰ δυνατόν ἐμπράκτως, τὴν
Ἑκκλ. ἱστορίαν, τὴν Φυσικὴν ἱστορίαν καὶ Γεωγρα-
φίαν, τὰς στοιχειώδεις γνώσεις τῆς Γεωμετρίας ἐλευ-
θέραν ἀνάγνωσιν καὶ ἐξάσκησιν περὶ τὸ σχηματίζειν
φράσεις καὶ προτάσεις ἀπὸ μνήμης τῆς Γαλλικῆς καὶ
Βουλγαρικῆς γλώσσης, τὴν ἀπαραίτητον κοπτικὴν
καὶ ραπτικὴν καὶ πάντα τὰ τὸν οἶκον ἐν γένει ἀφο-
ρῶντα καὶ δυνάμενα νὰ διδασκῶσιν ἐν τῇ σχολῇ,
καὶ τέλος τὴν Καλλιγραφίαν καὶ Ἱχνογραφίαν δι' ὧν
ἐξασκεῖται ἡ ἀβρὰ τῶν δεσποινίδων χεὶρ εἰς τὸ νὰ
χειρίζῃται δεξιῶς καὶ ἐπιτυχῶς τὸν κάλαμον καὶ χρω-
στήρα πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ οἰονεὶ τελειοποίησιν τοῦ
αἰσθηματος τῆς καλλιαισθησίας καὶ φιλοκαλίας τῶν
ἀναγκαιοτάτων τούτων διὰ τὴν γυναῖκα παραγόντων
πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ κοινωνικοῦ αὐτῆς προορισμοῦ.
δ) διὰ νὰ ὑπάρχῃ συνέχεια καὶ ἐνότης ἐν τῇ διδα-
σκαλίᾳ πρὸς ἀποτελεῖσιν τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος ἀ-
νάγκη ἡ τακτικὴ καὶ συνεχὴς ἐπίσκεψις τῆς Ἐφο-
ρίας ἡ ἐνὸς τοῦλάχιστον μέλους αὐτῆς ἔχοντος τὰς
ἀπαιτούμενας γνώσεις καὶ ἐπιβλέποντος τὴν ἐφαρμο-
γὴν τοῦ προγράμματος καὶ παρακολουθοῦντος τὴν δι-
δασκαλίαν, συμπράκτορα δὲ καὶ συναρῶν ἔχοντος
τὴν διευθύντριαν τῆς σχολῆς οὐχὶ νεαρὰν τινα δε-
σποινίδα μὴ δυναμένην νὰ ἐπιβληθῇ ταῖς ὑπ' αὐτὴν
καὶ ἀμοιροῦσαν πολλῶν πρακτικῶν γνώσεων ὑπὸ τῆς
πεύρας χορηγουμένων, ἀλλὰ γυναῖκα πεπειραμένην,

δεδοκιμασμένην, συνετὴν καὶ νοτήμονα, ἔχουσαν τὴν
ἀπαιτούμενην ἡλικίαν καὶ ἐνὶ λόγῳ πάντα τὰ ἀπαι-
τούμενα προσόντα καὶ παιδαγωγ. καὶ γνώσεις πρὸς
συγκράτησιν τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ διδάσκοντος
προσωπικοῦ, καὶ ἰδίᾳ πρὸς διαμόρφωσιν τοῦ νοῦ καὶ
τῆς καρδίας τῶν ἀλῶν κορασιδῶν αἵτινες θὰ παρέ-
ξωσιν ἡμῖν καρποὺς ἀνταξίους τῶν προγονικῶν ἐν τῇ
ἐπερχομένῃ γενεᾷ ε) διὰ νὰ μὴ ἐπαναλαμβάνωνται
ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῶν νηπίων τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς
κατ' ἔτος μετὰ τινων παραλλαγῶν ἐννοεῖται ὑποκλε-
πομένων μετ' ἐπιτηδειότητος ἐνθεν κάκειθεν, ὡς συμ-
βαίνει παρὰ ταῖς ἀμοιρούσαις παιδαγωγικῶν γνώσε-
ων πρὸς ἀνάπλασιν μάλιστα τῶν καρδιῶν τῶν νη-
πίων αἵτινα εἰσὶν αἱ βάσεις τοῦ ὅλου σχολικοῦ οἰκο-
δομήματος καὶ ἔχουσιν ἀνάγκην διδασκάλου μᾶλλον
τῶν λοιπῶν πεπειραμένης, ἀνάγκη νηπιαγωγοῦ συστη-
ματικῶς τὴν παιδαγωγίαν διακουσάσης, ἥτις μετὰ
μιας βοηθοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν καὶ πάλιν τῆς διευ-
θυτριας νὰ δύναται νὰ ἀναπαριστᾷ εἰς τὴν φαντα-
σίαν τῶν νηπίων διὰ τοῦ μᾶλλον ἀφελεστάτου τρό-
που καὶ ὡς ἄλλη φιλόστοργος πνευματικὴ μήτηρ τὰ
συνάδοντα τῇ ἡλικίᾳ τῶν νηπίων ἀντικείμενα εἰλημ-
μένα ἐκ τοῦ πρακτικοῦ βίου καὶ μάλιστα ἐξ ἐκείνου
τοῦ κύκλου ἐν τῷ ὅποιῳ περιορίζονται αἱ αἰσθήσεις
τοῦ παιδός. ἄλλαις λέξεσιν ἡ ἀγωγή πρέπει νὰ βαί-
νῃ σύμμετρος τῇ ἡλικίᾳ τοῦ παιδός. ὅ,τι οὗτος λαμ-
βάνει ἀφορμὴν νὰ διδασκῇ τῶν ἐν τῷ οἴκῳ ἀντικειμέ-
νων παρὰ τῶν γονέων αὐτοῦ ἐν στενωπᾷ κύκλῳ,
τοῦτο πρέπει κατ' ἐρωταπόκρισιν ἡ διδάσκαλος νὰ
παριστᾷ εἰς τὸν νοῦν τοῦ παιδός ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ
μορφῇ καὶ κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε ἡ εἰκὼν τοῦ
παριστανομένου νὰ προσελκύῃ τὴν προσοχὴν τοῦ νη-
πίου καὶ νὰ ἀφίγη ἔχνη ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν
ὁποίων ἡ ἀμέσως ἀνωτέρα διδάσκαλος θὰ στηρίξῃ
τὴν διδασκαλίαν τῆς. Τοῦτο αὐτὸ δυνάμεθα νὰ εἰ-
πωμεν δι' ἀπάσας ἐν γένει τὰς τάξεις τῆς σχολῆς·
ἡ διδασκαλία δηλ. πρέπει νὰ γίνῃται διὰ τοῦ μᾶλ-
λον πρακτικωτέρου τρόπου καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ παραδειγμα-
των ἐκ τοῦ πρακτικοῦ βίου λαμβανομένων· ἄλλαις
λέξεσιν ἐκ τοῦ παραδείγματος πρέπει νὰ ἐξάγῃται ὁ
κανὼν. Τοιοῦτοτρόπως δὲ τελουμένης τῆς διδασκα-
λίας θὰ ἀποφεύγωνται τὰ πολλὰ ἐκεῖνα καὶ ἀσυ-
νάρτητα, οἱ ὁρμαθοὶ ἀνευ σημασίας καὶ γνώσεως
τῶν λέξεων διότι τὰς ἔχει τὸ κείμενον, θὰ δύ-
ναται δὲ ἡ μαθήτρια νὰ ἐργάζεται αὐτὴ νεργῶς,
συστηματοποιούσα δὲ τὰς διαφόρους αὐτῆς γνώσεις
θὰ ἀποτελῇ ἐν ὅλῳ ἀφ' ἑαυτῆς διάφορον τοῦ μηχαν-
ικοῦ ἐκείνου τὸ ὅποιον περιέχει τὸ κείμενον ἐξ
οὗ θὰ ἀποδειχθῇ ἡ καρποφορία τοῦ διδασκέντος.

Γ. Σ.

[Ἀκολουθεῖ].

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

— Ἡ ἐν Φιλιππουπόλει ἱερὰ Ἑλλην. Μητρό-
πολις εἰδοποιεῖ ἅπαντας τοὺς ἐκ Βουλγαρίας καὶ Θρά-
κης ὁρμωμένους νέους καὶ νεάνιδας τοὺς βουλομένους
νὰ μετάρχωσι τοῦ διαγωνισμοῦ πρὸς πλήρωσιν 6 κε-

(29) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΓΟΣ» (29)

ΠΑΥΛΟΥ GRIMM.

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ

ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑ-
ΤΟΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Τὸ καταγώγιον τῶν ληστῶν
ἐν Σεννάγῃ.

(Συνέχεια.)

Ἐν τούτοις ὁ ὑπαστυνόμος ἔκαμε χειρονομίαν
τινὰ ὥστανε ἐμέτρει χρήματα.

— Σκαπασθεῖτε λοιπόν, Μακάριω καὶ Τοδάρωφ,
διότι καθ' ὁδὸν ὑπάρχει ψῆφος. Αἱ ἱεραὶ ἡμῶν ἐκ-
κλησίαι ἔχουσιν ἀνά πέντε ὀφείλους, καὶ δι' αὐτὸ πίνω
τὸ πέμπτον ποτήριον εἰς ὑγείαν σας. Συγχωρήσατέ
μοι, φίλοι, καὶ καλὴν ἐντάμωσιν.

Κατόπιν ἐξῆλθε μετὰ τῶν συλλεθθέντων, ἐξ ὧν
ὁ εἰς σιδηροδόσμιος διότι ἦτο χωρικός, οἱ δὲ λοιποὶ

ἐλευθεροὶ διότι εἶχον τὴν τιμὴν νὰ ἔλκωσι τὸ γένος ἐκ
τῶν ληστῶν ἐκεῖνων καὶ κακούργων οἵτινες ἐν τῇ
βαρβαρίκῃ γλώσσῃ τῶν παρελθόντων ἡρωϊκῶν τοῦ
μεσαιῶνος χρόνων καλοῦνται εὐγενεῖς.

Ἡ κληρονομία τῆς ἀθιγγανίδος.

Ἐν τῇ συνοικίᾳ Λιτεινάγλα τῆς ὁδοῦ «Ἐννατος
λόγος» εὐρίσκεται μεγάλη μονόροφος οἰκία μετὰ πολ-
λῶν παραρτημάτων.

Κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ
ἐπεκρατεῖ ἐκτακτὸς κίνησις, διότι κατωκεῖτο ὑπὸ ἐρ-
γατῶν ὁ σιδηρουργὸς ἔκρουε τὴν σφύραν αὐτοῦ, ὁ
ὑποδηματοποιὸς εἰργάζετο μέχρι μεσονυκτίου, ἐν τῷ
παρκαίμενῳ δωματίῳ εὐρίσκετο ὁ τίμιος μὲν πλὴν
μέθυστος ράπτῃς, περαιτέρω ἔλαμπεν ἡ λυχνία τοῦ
κυβερνητικοῦ ὑπαλλήλου γράφοντος ἀδιακόπως ἐπὶ τοῦ
λευκοῦ χάρτου. Ἐν τῇ πρὸς τὴν ὁδὸν προτόφει τῆς
οἰκίας διεκρίνετο πολλάκις ἄπλετον φῶς πολυαριθμῶν
κηρῶν, ἤκουετο ἤχος μουσικῆς καὶ ἀντήχουν φωναὶ
καὶ ὁ γέλως, διότι ἐν τῷ διαμερίσματι τοῦτο κατω-

καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τῆς οἰκίας ὅστις δις τῆς ἑβδομάδος
ἐδίδεν ἐσπερίδας τοῖς φίλοις καὶ γνωστοῖς αὐτοῦ. Εἰς
τὰς συναθροίσεις ταύτας ἐφ' ὅσον οἱ νέοι διεσκεδάζον
οἱ γεροντότεροι παρεδίδοντο εἰς διάφορα παίγνια καὶ
ἀνεπαισθήτως εἰσέδουν εἰς τὰ μυστήρια τῆς πρέ-
φας καὶ τοῦ βίσι· μετὰ τὸ δεῖπνον αἱ γυναῖκες
ἀπῆρχοντο, τὸ δὲ ἄρρεν φύλον ἀνευ διακρίσεως ἡλι-
κίας συνεσθρεύετο περίξ τῆς πρασίνης τραπέζης,
ἐφ' ἧς ὁ ἰδιοκτήτης χύων σωρὸν χρυσῶν ρουβλίων
ἐσχημάτισε μπάγχαν Φαράω.

Σήμερον οὐδεμία ἐπεκράτει κίνησις, διότι εἶναι
ἡ 6 Δεκεμβρίου ἡτοὶ ἡ ἐορτὴ τοῦ ἁγίου Νικολάου
ἐορταζομένη μεγαλοπρεπῶς ἐν Ῥωσίᾳ· πάντες οἱ σὺλ-
λογοὶ ἐώρταζον καὶ τὰ κατάκτηματα ἦσαν κλειστά
ἐνθ' τὰ θέατρα καὶ τὰ ξενοδοχεῖα ἦσαν πλήρη. Ἐντὸς
τῆς οἰκίας ἡ συρροὴ τοῦ πλήθους ἦν πολυαριθμω-
τέρα, διότι ὁ ἰδιοκτήτης ἐώρταζε τὴν ὀνομαστικὴν
αὐτοῦ ἐορτήν. Ἐν τινι ὁμῶς τῶν παραρτημάτων τῆς
αὐτῆς στέγης ἐφεγγεν ἀμυδρὸν φῶς, τὸ ὅποιον προσ-
επάθει νὰ νικήσῃ τὸ σκότος τῆς νυκτός· τὸ δω-
μάτιον τοῦτο ἀπετέλει πένθυμον κατοικίαν, ὅποῃ αἱ

νών θέσεων υποτρόφων τῶν Ζαριφειῶν διδασκαλείων ἤτοι 4 μαθητῶν καὶ 2 μαθητριῶν, ὅπως ἐπιδώσω-σιν ἡ ἀποστείλωσι τὰς αἰτήσεις αὐτῶν εἰς τὸ γρα-φεῖον τῆς Ἑλλην. ἐν Φιλιππουπόλει Μητροπόλεως μέ-χρι τῆς 20-ης Αὐγούστου. Δεκτοὶ εἰς διαγωνισμὸν γίνονται οἱ προσάγοντες τακτικά, ἀρμοδίως κεκυρω-μένα ἔγγραφα ἀποδεικτικά τῆς πενίας, τῆς ἀμέμπτου καὶ ἀνεπιλήπτου διαγωγῆς, ὡς καὶ τῆς ἀσφαλούς αὐτῶν σωματικῆς υγείας, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ ὡς ἐκ τῆς σχολικῆς αὐτῶν προπαιδείας δυνάμενοι νὰ κα-ταταχῶσι μεταξὺ τῶν μαθητῶν μιᾶς τοῦ Γυμνα-σίου τάξεως.

Οἱ διαγωνισμοὶ γενήσονται ἐν τῷ ἐκεῖ Γυμνασίῳ τὴν 8-ην τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

— Ὁ ἐν Σοφίᾳ τοῦρκος ἐπίτροπος Ρασιδ-Βέης ἀνεχώρησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀφίκετο εἰς Σο-φίαν ὁ ἐν Κων. πόλει στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς Ἱ-ταλικῆς πρεσβείας ἀντισυνταγματάρχης Μαρινῆ καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Βουλγαρία».

— Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ «Σφοδρᾷ» «Ἡ ἐφη-μερίς «Πλόδιδ»» πολλάκις ἐδημοσίευσεν ὅτι ἐνήχθη ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Φιλιππουπόλει πρωτοδι-κῶν εἰς δίκην διότι δὲν τῷ ἐδήλωσε τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἑαυτῆς φύλλου κατὰ τὸν περὶ τύπου νόμον. Ἐκτὸς τούτου καὶ ἄλλαι παρόμοιαι δίκαι ἠγγέρθησαν κατὰ τῆς «Πλόδιδ». «Τίς ἀρὰ γὰρ ὁ σκοπὸς τοῦ εἰσαγγελέως ἀγνοοῦμεν, ἀλλὰ δὲν θὰ ψευθῶμεν ὑποπτεύοντες, ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο δὲν εἶναι ἰδική του ἰδέα, ἀλλ' ἄλλων, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἀρέσκει, φαίνεται, ἡ συμπεριφορὰ τῆς «Πλόδιδ». Τὸ περιεργὸν ὅμως δια-τί τοσοῦτον ἀργὰ τὸ ἐννοοῦσε! ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Μί-τρωφ; νὰ ἦνέ τι κατὰ τῆς κυβερνήσεως ὁ Μητρωφ δὲν θὰ τὸ παρατηρήσῃ, ἀλλὰ δι' ἐν τίποτε καὶ διὰ τινος τυπικότητος σχηματίζει ὑποθέσεις».

— Κατὰ τηλεγραφικὰς ἐκ Σιστοβίου εἰδήσεις ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ἀνθυγεμὼν κ. Σταμπόλωφ ἀνε-χώρησεν ἐκεῖθεν εἰς Τύρναβον οἰκογενειακῶς.

— Ἐν Βιέννῃ ἀπέδωκεν ὁ ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ κ. Νικόλωφ, διοικητὴς τοῦ 23 ου συντάγ-ματος, ἔνθα εἶχε μεταβῇ λαβὼν ἄδειαν ἀκουσίας λό-γῳ υγείας.

— Ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ἀπεστάλη εἰς τὸ ἐν Λονδίνῳ ὑγειονομικὸν συμβούλιον, τὸ ὅποιον θὰ λάβῃ χώραν κατ' αὐτὰς, ὁ ἐκτελὼν χρέη ἀρχιάτρου τοῦ στρατοῦ ἱατρὸς Σαράβωφ.

— Τὴν 18 τοῦ μηνὸς τούτου ἀφίκετο ἐκ Σο-φίας προσερχόμενος, ἐκ Φιλιππουπόλεως ὁ ἐπὶ τῶν Ἑ-ξωτερικῶν τῆς Βουλγαρίας ὑπουργὸς κ. Γραικῶφ, συ-νοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐν Σοφίᾳ Ἀγγλοῦ (ὁ) Προξένου κ. Βλέκ, καὶ τοῦ κ. Μπεμόν, ἀνταποκριτοῦ τῆς «Σημείας».

— Οἱ πρὸς ἐγκύμνασιν δυο ἐβδομάδων κληθέν-τες ἐφιπποὶ χωροφύλακες, γράφει ἡ «Πλόδιδ» παρ-σχόν λαμπρὰ ἀποτελέσματα τοῦτο δ' ὀφείλεται εἰς τὸν ἀσκὸν καὶ φιλότιμον ζῆλον τῶν βουλγάρων ἀξιωμα-τικῶν εἰς οὓς ἀνετέθη διὰ τοῦ νόμου ἡ ἐγκύμνασις.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ

Ἐνῷ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν ἀνεμένετο ἡ ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου παραίτησις,

ἕνεκα λόγων υγείας, τῆς Α.Θ.Π. Διονυσίου τοῦ Ε'. αἰφνης καὶ παρ' ἐλπίδα ἀγγέλλουσιν ἡμῖν τὰ Βυ-ζαντινὰ φύλλα ὅτι ἡ Α.Π. ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαβ-βάτου κατήλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ θέσεως. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν λύεται καὶ τὸ διὰ πληρεξουσιότητος τῆς δια-κυβερνήσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ζήτημα. Ἡ λύσις αὕτη ἐπῆλθε διότι ἡ Γ.Π. ἤρνετο νὰ ἀναγνωρί-σῃ ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Πατριάρχου τὸν Μητροπολίτην Ἑρακλείας, ἕνεκα δὲ τούτου δὲν ἐξετέλει, ὡς ἡμεῖς αὐτοὶ παρὰ δικηγόρου ἠκούσαμεν καὶ τὰς ἐκκλησια-στικὰς ἀποφάσεις τὰς διὰ χειρὸς τοῦ ρηθέντος Μη-τροπολίτου ὑπογραφμένας. Ἐκ τούτου δὲ προέκυψε καὶ τὸ τραγελαφικὸν ἐκεῖνο τοῦ νὰ διεξάγωνται αἱ μέν, καθαρῶς ἐκκλησιαστικαὶ πράξεις διὰ τοῦ Ἑρακλείας αἱ δὲ μετὰ τῆς Πύλης διὰ τοῦ Πατριάρχου. Πι-στεύομεν λοιπὸν ὅτι ἡ Α. Παναγιότης κατόπιν ἰκα-νῆς ἀναπαύσεως καὶ ἀναψυχῆς ἐν Μακρί-κιοῖ ἐνθα διχμεῖν τὸν πλεῖστον τῆς Πατριαρχείας του χρόνον θὰ ἀναλάβῃ μετὰ μειζονος ἢ ἄλλοτε δραστηριότητος καὶ σθένους τὴν συνέχειαν τῆς διακοπείσης αὐτοῦ ὑψη-λῆς ἐργασίας πρὸς δὲ ὅτι ὅπως ὤμεν εἰς θέσιν νὰ ἀ-ναγγεῖλωμεν ἐντὸς μικροῦ καὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου ἡμῶν Μητροπολίτου συμφώνως τοῖς πόθοις τῆς Κοι-νότητος.

— Ὁ Μητροπολίτης Σκοπεῖων δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον ὑπέβαλε τὴν ἀπὸ τῆς Μητροπολιτικῆς ταύτης ἐδρας παραίτησιν αὐτοῦ ἕ-νεκα λόγων υγείας καὶ γήρατος. Ἡ Ἱ. Σύνοδος εὐ-ρούσα τοὺς λόγους τῆς παραίτησεως ἀποχρώντος ἀ-πεδέξατο τὴν παραίτησιν τοῦ εἰρημένου μητροπολίτου.

— Διαψεύδεται κατηγορηματικῶς ὑπὸ τοῦ ἐ-πισήμου πατριαρχικοῦ ὀργάνου «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀ-λήθεια» τὸ ἐν τῷ Παρισινῷ «Χρόνῳ» ἀναγραφέν ὅτι δῆθεν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐμέμψατο τὴν Ἱ. Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος διότι ἐδέξατο εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὁρθοδόξιας τὴν σύζυγον τοῦ διαδόχου Σοφίαν διὰ μόνου τοῦ χρίσματος καὶ ὅτι δῆθεν θὰ θεωρῇ τὴν πριγκίπισσαν Σοφίαν ὡς εἰδωλολάτριάς ἂν δὲν ἀνα-βαπτισθῇ. Τὸ πατριαρχικὸν ὄργανον χαρακτηρίζει τὰ ἐν τῷ «Χρόνῳ» γραφόμενα «ὡς κακόβουλα ἐπινοή-ματα ἐκείνων οἵτινες ἀδιαλείπτως ζητοῦσι νὰ ἐνσπεί-ρωσι τὰ ζιζάνια ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου ὅστις ἐστὶν ἡ μία ὀρθόδοξος Ἐκκλησία».

ΝΕΑ ΕΠΙΣ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ.

— Νέα ἔρις ἀ-νεφύη μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ λατινικοῦ κλήρου ἐν Βηθλεὲμ ἀφορμὴν ἔχουσα τὴν ἀνάκρουσιν τῶν κωδῶ-νων τοῦ ναοῦ. Ἔθος ἐπεκράτει ἀνέκαθεν, λέγεται, ὅ-πως οἷτε λατῖνοι καὶ οἱ Ἕλληνες μὴ ἐκπληρῶσι τὰ θρησκευτικὰ τῶν καθήκοντα κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀλλὰ διαδοχικῶς οἱ μὲν κατόπιν τῶν δέ. Τούναντιόν ἤδη οἱ Ἕλληνες ἀρχίζουν νὰ κρούωσι τοὺς κώδωνας κατ' ἡν στιγμὴν πράττουσι τὸ αὐτὸ καὶ οἱ λατῖνοι. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ κώδωνες τῶν ἑλλήνων εἶναι πολὺ με-γαλειότεροι ἐκείνων τῶν λατίνων, ὁ ἦχος τῶν κωδῶ-νων τῶν τελευταίων σθένυνται ἀπέναντι τοῦ ἤχου τῶν νωδῶνων τῶν ἑλλήνων, τοῦθ' ὅπερ οὐκ ὀλίγον παρορ-γίζει τοὺς λατίνους. Ἀλλὰ καὶ ἄλλη αἰτία ἔριδος. Οἱ τοῖχοι τοῦ σπηλαίου εἰσὶ κεκαλυμμένοι δι' ὑφασμάτων

ἐξ ἐρέας ἀνηκόντων ἐξ ἡμισείας εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς τοὺς λατίνους. Οἷτε Ἕλληνες δὲ καὶ οἱ λατῖνοι ραί-νουσι τὰ ἴδια αὐτῶν ἱερὰ ὑφάσματα δι' ὕδατος ἐκ ρό-δου. Συμβαίνει δ' ἐνίοτε ὥστε οἱ Ἕλληνες ἱερεῖς νὰ ραίνωσι μέρος τῶν ὑφασμάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τοὺς λατίνους τοῦθ' ὅπερ προκαλεῖ ζωντὰς διαμαρτυρίας ἐκ μέρους τῶν καθολικῶν ἱερέων. Ἐν τέλει δὲ οἱ λατῖνοι ἔχουσι καθήκον νὰ καθαρίζωσι τὸ ἕδαφος τοῦ ναοῦ, ἐ-νῷ οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκκονίζωσι τοὺς κίονας. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες, καθαρίζουσιν ἐνίοτε, μέ-ρος τοῦ περὶ τῶν κίωνων ἐδάφους, τοῦθ' ὅπερ φυσικῶ τῷ λόγῳ προκαλεῖ κατὰ πᾶσιν φοράν τὰς διαμαρτυ-ρίας τῶν λατίνων ἱερέων. Ταῦτα ἀναφέρει ἡ «Πολ' Ἀνταπόκρισις».

Ο ΕΛΛΗΝ ΒΑΣΙΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Τὸ φαιδρὸν καὶ ἱλαρὸν πρόσωπον τοῦ συμπαθεῦς Ἑλληνος βασιλοπαίδος Γεωργίου, ἡ γλυκεῖα καὶ γε-λῶσα αὐτοῦ μορφή, τὸ ἀρεῖμάνειον καὶ ἀθλητικώ-τατον σῶμα, οἱ χαρωποί ὀφθαλμοὶ καὶ πάντα ἐν γέ-νει τὰ χαρακτηριστικὰ τὰ ἐξικονίζοντα νέον ἐκτά-του ζωηρότητος, ὠραιότητος καὶ φαντασίας ἐν ταῖς φρεσὶ τοῦ ὁποῦ ρεῖ αἷμα βασιλικόν, δὲν ἠδύναντο ἢ νὰ ἐλκύσωσι πρὸς ἑαυτὰ, ὡς ἄλλος μαγνήτης, εὐπροσῆγορα τὰ βλέμματα τῶν πρακτικῶν ἀμερικα-νίδων αἰτινες ἅμα ἰδοῦσαι αὐτὸν ἐπροσπάθουν, διὰ τῶν βλεμμάτων μόνον ἐννοεῖται, νὰ τὸν καταφάγω-σιν, ὡς δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ἐξ ἀρτηγῆσεως αὐ-τοῦ τοῦ ἰδίου ἦν ἐποιήσαστο πρὸς τινὰ αὐτοῦ φίλον ἅμα ἀφίκετο εἰς Λονδίνον.

«Ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἔλεγε, ἐν τῷ ὁποίῳ εὕρισκό-μην, ὑπῆρχον ὑπὲρ τὰς 150 ἀμερικανίδας θέσπονται καὶ δεσποινίδες, ἐκάστη φέρουσα μεθ' ἑαυτῆς μι-κρὰν καὶ ἀκαριαίως οὕτως εἰπεῖν ἐνεργοῦσαν φωτο-γραφικὴν συσκευὴν δι' ἧς ἐζήτουν νὰ με κρατήσωσιν ὡς ἐνθύμιον ἔστω καὶ ἐπὶ τοῦ χάρτου. Παντὶ σθένει προσεπαθόμην νὰ ἀποφύγω τὴν κατ' ἐμοῦ διέθυσιν τῆς μηχανῆς, ὅτε μὲν κρύπτων τὸ πρόσωπον ὀπισθεν ἐφημερίδος, ὅτε δὲ μεταξὺ τῶν χειρῶν πλήν ὁ φω-τογραφικὸς μηχανισμὸς ἐξηκολούθει τὸ ἔργον του. Ἐ-νεκα λοιπὸν τούτου ἠναγκασθὴν κατὰ τὰς δύο τε-λευταίας τοῦ ταξιδίου μου ἡμέρας, νὰ διαμείνω ἐν τῷ κοιτῶνι μου, ἀνηρχίμεν δὲ ἐπὶ τοῦ καταστρώ-ματος μόνον μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.»

Η ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΣ ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ.

Οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ἐνθυμοῦνται ἄρβρον τι τοῦ ἄλλοτε ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γαλ-λίας Βαρβελεμὺ Σαιντ-Πιέρ, ὅστις ἀπέτρεπε τὴν ἐ-αυτοῦ πατρίδα ἀπὸ πάσης συμμάχιας πρὸς τὴν Ῥωσ-σίαν, ἧς ἡ ὑπερίσχυσις ἐν τῷ ἀγῶνι κατὰ τῆς Εὐ-ρώπης θὰ ἦτον ὁ θρίαμβος τῆς βαρβαρότητος. Ἡ Ῥωστικὴ ἐφημερίς «Πολίτης» ὄργανον πανσλαβιστι-κὸν ἀπαντᾷ εἰς ταῦτα ὡς ἑξῆς.

«Ὁ Κ-ος Βαρβελεμὺ-Σαιντ-Πιέρ ἔχει πληρέστατα δίκαιον: Ἡ μετὰ τὴν Ῥωσσίας καὶ Γαλλίας συμμα-χία εἶναι παρὰ φύσιν. Πᾶς γάλλος ἐν τῷ μυγῷ τῆς

εἶνε ἔνθα βασιλεύει μεγάλη πενία· εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας ὑπῆρχον τέσσαρα σκεπάσματα καὶ τέσσαρα πενιχρὰ καθίσματα· οὐδὲν ἑτερονῆπιλον ὑπῆρχε, διότι τὸ δωματίον ἐκεῖνο δὲν ἐνοικιάζετο ὁλόκληρον ὅρ' ἐ-νὸς ἀνθρώπου, ἀλλ' ὑπὸ τῶσαν ἀνθρώπων, ὅσα σκεπα-σματα ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ. Ἐπὶ τινος τῶν τεσ-σάρων σκεπασμάτων ἐκάθητο ὁ γνωστὸς ἔγγραφος τῆς ἱατρικῆς Σαβέλιεφ· ἐνδεδυμένος τὸν παλαιὸν αὐτοῦ μανδύαν καὶ στηριζόμενος ἐπὶ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ ἐ-σκέπτετο. Τί ἀρὰ γὰρ ἐσκέπτετο; ἐσκέπτετο περὶ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος· ὅπως ζοηρώτερον καὶ θλιβερώτερον καθίστατο αὐτῷ τὸ πρῶτον, τοσοῦτω φοβερώτερον καὶ περιπετειώδες τὸ δεύτερον· ἐν μόνον εὐρύημα ἐπέτυχε κατὰ τὸν βίον αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἔμελλε νὰ τῷ διαφύγῃ. Πῶς νὰ τὸ ἀπυλάσῃ ἀφοῦ ἦν δραπετῆς καὶ καταδίκος; βέλος ἔρωτος διεπέρασε τὴν καρδίαν του, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμα ν' ἀγαπήσῃ καὶ ἔπρεπε νὰ κλείσῃ τὴν καρδίαν του.

Σήμερον ὁ Σαβέλιεφ εἶναι μόνος καὶ δύναται νὰ σκεφθῇ ἐλευθέρως· οἱ σύνοικοι αὐτοῦ ἐξῆλθον ὅπως λη-

σμονήσωσι πρὸς στιγμήν ἐν τοῖς καπηλείοις τὴν ἀ-θλίαν αὐτῶν κατάστασιν· ἐζήτησαν νὰ παραλάβωσι καὶ τὸν Σαβέλιεφ, ἀλλ' ἐκεῖνος ἠρνήθη νὰ ὑπάγῃ, διότι ἐπεθύμει νὰ μένῃ μόνος καὶ παραδοθῇ εἰς σκέ-ψεις· διὰ τῆς φαντασίας μετηνέχθη εἰς τὸ ὄργανο-τροφεῖον τῆς Γατσίνας, ἔνθα διῆλθε τὴν παιδικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν, εἰς τὴν παγετώδη Σιβηρίαν καὶ τὰ δάση τοῦ Καυκάσου καὶ εἰς τὰς ὥραιας κοιλάδας τῆς ἐπαρχίας ταύτης· ἐπεθύμει νὰ συγκαταλέγῃται μετὰ τῶν πεσόντων ἐν τῇ μάχῃ Μπάς-καδιδάρ καὶ κατηράτο τὸν οὐρανὸν ὅστις δὲν τῷ ἐπέμψε τὸν θάνατον κατὰ τὴν μάχην καὶ δὲν τὸν ἀππήλλαξε τῶν καταρῶν. Ὡς ἡ φαινὴ ἀκτίς ἦτις διασχίζει τὰ πυκνὰ τοῦ οὐρανοῦ νέφη εὐφραίνει τὴν ψυχὴν, οὕτω καὶ ἡ εἰκὼν τῆς Νατάσας διέσχισε τὰς ζοφεράς αὐτοῦ σκέψεις καὶ ἄρτινε ζωηρὰς τινὰς καὶ παραμυθητικὰς ἐντυπώσεις. Ἡ Νατάσα καὶ αὐτὸς συνοδῶπόρου ἀπὸ Σαράκωφ μέχρι Πετρούπολεως ἔνθα ἐνόμισαν ὅτι θὰ εὕρωσι χάριν πρὸς τοῦ αυτοκρατορικοῦ θρόνου.

Κενὴ ἐλπίς, διότι μόνον οἱ ἰσχυροὶ δύνανται νὰ πλησιάζωσι τὸν αυτοκράτορα, διότι μετὰ τὸν αυτοκρα-τορικὸν θρόνον καὶ καλῶς μέγα ὑπάρχει χάσμα. Ὁ Σαβέλιεφ ἠγάπα τὴν Νατάσαν διότι νιννόησε καὶ τὸν χαρακτήρα τῆς καὶ τὴν καρδίαν· ἦν ἡ πρώτη κόρη τὴν ὁποίαν συνήντησε καὶ μετὰ τῆς ὁποίας συν-εδεθη οὐχὶ μόνον διὰ τῶν δεσμῶν τοῦ ἔρωτος ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν δεσμῶν τῆς δυστυχίας αὕτη μάλιστα συνδέει τοὺς ἀνθρώπους σφιγκτότερον ἢ ἔρης. Ἠγά-πα καὶ ἐλάτρευε τὴν Νατάσαν ἀλλ' οὐδέποτε ἀπεκά-ληψε αὐτῇ τὸ μυστήριον τοῦτο τῆς καρδίας του· ἀλλ' ἐνῷ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐσκέπτετο περὶ Νατά-σης αἰφνης ἡ εἰκὼν τῆς ἀθιγγανίδος ἀπεδίσσετο πᾶ-σαν ἄλλην σκέψιν.

(Ἀκολούθει).

καρδίας του φέρει την πεποίθησιν ότι η 'Ρωσσία εἶνε τόπος βάρβαρος. Ἀλλὰ διὰ τοὺς ρώσσους τοῦτο δὲν εἶναι δυσάρεστον. Ἡ Γαλλία, δυστυχῶς δι' αὐτὴν εἶναι ἡ τελευταία ἔκφρασις τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Δύσεως, ἐνῷ ἡ 'Ρωσσία, κατ' εὐτυχίαν τῆς εἶνα χώρα βάρβαρος.

Ἡ ἰσχὺς ἡμῶν καὶ ἡ δύναμις ἐρεῖδονται ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ὑπερηφάνου ἡμῶν πεποιθήσεως ὅτι ἐν Εὐρώπῃ εἰμεθα βάρβαροι καὶ ὅτι θὰ ἔχωμεν πλειοτέραν ἰσχὺν καὶ ζωτικότητα ἐφ' ὅσον θὰ διατελοῦχα μηλότερα τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ ἀποστολὴ ἡμῶν ἐν Εὐρώπῃ εἶναι νὰ εἰμεθα βάρβαροι δηλαδὴ νὰ μείνωμεν λαὸς ἔχων ἰδίαν ἱστορίαν, ἰδίαν θρησκείαν, ἰδίαν φιλολογίαν, λαὸς ὅλως διάφορος τῶν ἄλλων λαῶν καὶ ὅστις δὲν ἔχει ἀνάγκην οὐδενός·.

Μὰ τὴν ἀλήθειαν τὸ ἐν λόγῳ εὐαγγέλιον τοῦ πανσλαβισμού εἶναι λίαν ἀλαζονικόν.

ΕΛΛΑΣ

— Ἀνταποκριτὴς τῆς ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος «Βήματος» συνδιαλεχθεὶς μετὰ τοῦ Ἑλληνος βασιλόπαιδος Γεωργίου περὶ τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ ζητήματος τῶν τορπιλλῶν κατὰ τὴν εἰς Villetsi Pount ἐπίσκεψιν τῶν ἡλεκτρικῶν τορπιλλῶν τοῦ Ἑδίσσων ἀναγράφει τὰς ἐξῆς λεπτομερείας περὶ τῶν Ἑλληνικῶν τορπιλλῶν καὶ τῶν γυμνασίων, ἅτινα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀτρεμήτου βασιλόπαιδος ἐγίνοντο ἐν Ναυστάθμῳ νύκτωρ, αἵτινες πιστεύομεν ὅτι μετ' ἀπληστίας θέλουσιν ἀναγνωσθῆ καὶ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν.

Ἡ Α. Υ. εἶπεν. «Ἐχομεν 300 τορπιλλας ἐν τῷ Ναυστάθμῳ, ἐν Πειραιεὶ, καὶ 37 τορπιλλοδόλα πλοῖα, ὅλα δὲ εἶναι βεβαμμένα μαύρα καὶ κατὰ τὴν νύκτα, ὁπόταν εὐρισκώμεθα εἰς γυμνάσια, οὐδὲν φῶς φαίνεται ἐν αὐτοῖς, δὲν ἐπιτρέπεται μάλιστα οὐδὲ σιγάρων νὰ καπνίσῃ τις. Δὲν φαίνεται τίποτε, ὅπερ νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν ἐπιτιθεμένου πλοίου».

Ὁ ἐφημεριδογράφος τὸν ἠρώτησεν, ἐὰν ἰσχυρὸν ἀνιχνευτικὸν φῶς δὲν ἤδύνατο ν' ἀνακαλύψῃ τὸ πλοῖον. «Ἀναντιρρήτως, ἀπήντησεν ὁ πρίγκηψ, ἀνιχνευτικὸν φῶς δύναται νὰ μᾶς ἀνακαλύψῃ, ἀλλὰ καθ' ἡν στιγμὴν στραφῇ πρὸς ἡμᾶς, θὰ διευθυνθῶμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὸν ἐχθρὸν καὶ θὰ τὸν προσβάλλωμεν συγχρόνως. Ἐνόςφ ὁ βασιλικὸς πρίγκηψ τῆς Ἑλλάδος ἐξηκολούθει ὁμιλῶν περὶ τοῦ ἐπαγγέλματός του, τὸ πρόσωπόν του κατελαμβάνετο ὑπὸ ζώηρου ἐνθουσιασμοῦ. «Νομίζω, ἐξηκολούθησεν, ὅτι οὐδεμία ἄλλη ὑπηρεσία εἶναι μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα καὶ μᾶλλον κινδυνώδης τῆς τῶν τορπιλλῶν».

Εἰδήσεις.

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΕΝ ΚΥΠΡΩ. — Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀφίκοντο εἰς Λευκωσίαν ἑβραῖοι κεφαλαιοῦχοι, ὅπως διαπραγματευθῶσι μετὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως περὶ πολυαριθμοῦ ἐγκαταστάσεως ἰουδαίων εἰς πολλὰ τῆς νήσου μέρη. Τοῦτο, φαίνεται, ἀπήρσεν εἰς πολλοὺς καὶ ὁ ἐν Λευκωσίᾳ «Σύλλογος τοῦ Λαοῦ» ἀπηύθυνεν αἵτησιν πρὸς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τοιαύτην ἀποικίαν, προσεκάλεσε δὲ πρὸς ὅμοιον διάδημα καὶ τοὺς ἄλλους σύλλογους.

TAPAXAI EN EPZEIOBINH. — Τὴν παρεούσῃ ἐβδομάδα ἀπόσπασμα Μαυροβουνιωτικὸν εἰσήλασεν εἰς Πρεολιέμ τῆς Ἑρζεγοβίνης, ἀλλὰ συναντήσαν αὐστριακοὺς χωροφύλακας ἀπεσῶρθη πέραν τῶν συνόρων ἀφοῦ ἀπώλεσεν ἓνα στρατιώτην τραυματισθέντα σοβαρῶς.

ΓΑΛΛΟΡΩΣΣΙΚΑΙ ΦΙΛΟΦΡΟΝΗΣΕΙΣ. — Ἐπιτροπὴ ἐκ Γάλλων ὑπαξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ ἐπέδωκεν εἰς τὸν ἐν Χερσούργῳ πρόξενον τῆς Ρωσσίας ἀναμνηστικὸν μετάλλιον ἀποσταλῆσόμενον τῇ αὐτοκροτείᾳ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ αὐτῆς. Ἡ ἐφημερίς «Ἐσπέρα» τῶν Παρισίων προδιαθέτει τὸ δημόσιον κατὰ τῶν θρύλων περὶ συνάψεως συνθήκης γαλλο-ρωσσιτικῆς συμμαχίας. Αἱ δύο κυβερνήσεις, κατὰ τὴν ἐφημερίδα ταύτην, εὐρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν ὥς καὶ πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Γαλλικοῦ στόλου ὅσιν.

Ἡ σωδινιστικὴ στάσις ἡ σημερινὴ τῶν Γάλλων θὰ εἶναι αἰτία ὥστε ἡ Γαλλία ν' ἀπώλεσῃ τὰ πλεονε-

κτήματα, τὰ ὁποῖα ἀπέκτησε διὰ τῆς ἀξιοπρέπους, ἡρέμου, καὶ ἀταράχου διαγωγῆς τῆς, καὶ διασεύσῃ τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ θέσιν αὐτῆς, ὅσον καὶ τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

— Κατὰ θετικὰς πληροφορίας ἡ ἡμετέρα πόλις ἀπὸ τῆς τριακοστῆς τρέχοντος θὰ φιλοξενήσῃ τὸν κυριάρχην τῆς Βουλγαρίας, τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα Φερδινάνδον, ὅστις πιθανὸν νὰ ἑορτάσῃ ἐνταῦθα καὶ τὴν ἐπέτειον τῆς εἰς τὸν Θρόνον ἀναρρήσεως αὐτοῦ ἑορτῇ (2 Αὐγούστου).

ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

ΖΑΡΙΦΕΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΑ

Τὰ ἐν Φιλιππουπόλει Ζαρίφεια Διδασκαλεῖα λειτουργοῦντα τακτικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τελείου καὶ ἀνελιποῦς συστήματος γυμνασιακῆς παιδεύσεως ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἀνεγνωρισμένα δ' ὄντα ἀπὸ ἐξαετίας ὑπὸ τε τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐθνικοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὡς γυμνάσιον ἰσότιμον τοῖς ἐν Ἑλλάδι, τελείως κατὰ πάντα κατηρτισμένα καὶ διδακτικοῦ προσωπικοῦ δεδοκιμασμένης ἱκανότητος ἐυμοιροῦντα, προθύμως προσφέρουσι καὶ ἐπὶ τῷ ἐπιόντι σχολικῷ ἔτει τὰς ἐκπαιδευτικὰς αὐτῶν ἐνεργείας πᾶσι τοῖς ὁμογενέσι, τοῖς ἐπιθυμοῦσιν ὑπὲρ τῶν ἑαυτῶν τέκνων ὑγιᾶ καὶ ἀκραιφνῇ πνευματικῇ τροφῇ καὶ παιδείᾳ.

Ἐν τοῖς προσηρτημένοις ἑκατέρῳ τῶν Γυμνασίων οἰκοτροφεῖσι προσλαμβάνονται νέοι καὶ νεάνιδες ἐπὶ ἀποτίσει 25 λιρῶν ὅλῳ. ἑτησίως προκαταβαλλομένων, ἀπολαύοντες ἀντὶ τούτου διδασκαλίας, τροφῆς, κατοικίας, θερμάνσεως, πλύσεως καὶ φωτισμοῦ. Συνεχῆς καὶ σύντονος ἐπιμέλεια γίνεται ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν οἰκοτροφείων πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ἐπίρρωσιν τῶν ἀρετῶν τῆς ἐπιμελείας καὶ ἠθικῆς τάξεως καὶ πρὸς ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν πάντων τῶν ὅρων τῆς ὑγιεινῆς καὶ εὐρώστου διαγωγῆς κατὰ τε τὴν τροφὴν καὶ τὴν ἄλλην διαίταν, διηνεκῆς δὲ διενεργεῖται εἰδικὴ ἑποπτεία καὶ ἔλεγχος ὑπὸ τε τοῦ διευθυντοῦ τῶν Ζαριφείων καὶ τῆς ἐπιτετραμμένης ταῦτα ἀξιοτίμου ἐφορίας καὶ κοσμητείας.

Οἱ θελοντες εἰδικωτέρας εἰδήσεις ἀποταθῆτωσαν πρὸς τὴν ἱερὰν Ἑλληνικὴν Μητρόπολιν Φιππουπόλεως ἢ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν Ζαριφείων.

Ἐν Φιλιππουπόλει, τῇ 10 Ἰουλίου 1891.

Ὁ Διευθυντὴς τῶν Ζαρ. Διδασκαλείων καὶ Γυμνασιάρχης
Α. Ζαμαρίας.

Ὁ κύριος Χ' Πανάκος Καραβατάκης ἀπὸ τῆς 1 προσεχοῦς Ὀκτωβρίου ἐνοικιάζει τὸ ὑπ' ἀριθμ. 565 ἐν τῷ πρώτῳ τμήματι παρὰ τὴν οἰκίαν τῶν υἱῶν Παράσχου γνωστὸν αὐτοῦ κατὰστημα ὡς καὶ τὸ ἐκ-

τὸς τῆς πόλεως ἀπέναντι τοῦ παραθαλασίου δημαρχικοῦ κήπου μετὰ ἡ ἄνευ ἐπίπλων εἰς τιμὰς μετρίας.

Ἐν Βάρνῃ τῇ 6 Ἰουλίου 1891.

4—4

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟΝ

θὰ παιανίζῃ ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἐν τῷ παραθαλασσίῳ δημαρχικῷ κήπῳ πρὸς τέρψιν τῶν ἐπισκεφθησομένων αὐτόν, οἵτινες θὰ εὐρώσι προθυμοτάτην ὑπηρεσίαν καὶ ποικιλίαν ἐκλεκτῶν ποτῶν.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ὁ κ. Θ. Σ. Θεοφάνης λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸ Κοινὸν τῆς πόλεως ἡμῶν ὅτι ἀναδέχεται νὰ διδάξῃ κλειδοκύμβαλον, κιθάραν, πλαγίαιον καὶ φωνητικὴν μουσικὴν.

„Η ΑΜΕΡΙΚΗ“

Τὸ γνωστὸν τοῦτο ἐν Πύργῳ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ἀλεξαντρόβσκα» καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 187 ξενοδοχεῖον, κείμενον ἐναντὶ τῆς οἰκίας Α. Πρεζέντη ἔνθα ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν κατὰ τὰς ἐν Πύργῳ ἐπισυνέσεις του διαμένει, διευθύνεται ὑπὸ τοῦ κ. Κριεζῆ Ἀθανασίου ὅστις ὑπὸσχέται εἰς τοὺς πολυαριθμοὺς αὐτοῦ πελάτας καὶ πρὸς πάντα ἐν γένει ἐκεῖ μεταβαίνοντα ξένον σπανίαν καὶ μοναδικὴν ἐν πᾶσι καθαριότητα, περιποίησιν καὶ προθυμοτάτην ὑπηρεσίαν.

Ἡ «Ὀδησσός» συνιστᾷ αὐτὸ ὡς τοιοῦτον καὶ ἰδιαιτέρως.

Τὸ ὑπὸ βουλγαρικὴν σημαίαν ἀτμόπλοιον «Φερδινάνδος Α-ος» διοικούμενον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Α. Ζερβοῦ ἀναχωρεῖ ἐκ Πύργου δις τῆς ἐβδομάδος: ἡτοι Τρίτην πρωτὴν ὥραν 9-ην εὐρωπ. καὶ Παρασκευὴν πρωτὴν ὥραν 9-ην μετὰ προσεγγίσεως εἰς Ἀγχιάλον, Βάρναν, Βαλτσίκιον καὶ Καβάρναν.

Ἐκ Βάρνης ἀναχωρεῖ διὰ Βαλτσίκιον, Καβάρνην, ἐκάστην Τρίτην καὶ Παρασκευὴν 6-ην ὥραν ἑσπέρας.

Ἐκ Βάρνης διὰ Ἀγχιάλον, Πύργον, ἐκάστην Τετάρτην καὶ Σάββατον 1-ην Μ. Μ.

15 Ἰουλίου 1891.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου.

ΤΟΙΣ ΓΟΝΕΥΣΙ ΚΑΙ ΚΗΛΕΜΟΣΙΝ

Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ κ. Χ. Α. Λαμπρίδης ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου ἀναλαμβάνει οἰκιακὰς παραδόσεις ὑπὸσχόμενος ἀνελλιπῇ καὶ εὐσυνείδητον διδασκαλίαν ἑλληνικῶν, μαθηματικῶν καὶ λατινικῶν μαθημάτων.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθῆτωσαν εἰς τὴν ἐν τῷ 1 τμήματι ὑπ' ἀριθμὸν 427 οἰκίαν αὐτοῦ.

PHOENIX

Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἰδρυθεῖσα ἐν Λονδίῳ ἐνέτει 1782.

Λειτουργοῦσα ἐν Βουλγαρίᾳ ὑπὸ ἐγγύησιν κατατεθειμένην ἐν τῇ Ἐθν. Βουλγ. Τραπεζῇ.

Ἡ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην γνωστὴ αὕτη Ἑταιρία προτιμᾶται ἕνεκα τῶν ἐλευθερίων αὐτῆς ὅρων καὶ τοῦ συστήματος ὅπως προθύμως κανονίζῃ τὰς ζημίας. Ἀσφαλίζει κατὰ πυρκαϊᾶς ἀκίνητα, κινητὰ, ἐμπορεύματα κτλ. ἐπὶ τῇ βάσει διατιμήσεως εἰδικῆς μετριάσεως κατὰ τὰς τιμὰς διὰ τὴν Βουλγαρίαν.

Ἀπευθυντέον:

Τῷ Κυρίῳ I. M. MABI Πράκτορι ἢ κ. Α. Ἰακωμίδῃ.

Ἐν Βάρνῃ.

Νικ. Οὐτορμάνσκη — Βαλτσίκιον
Βασίλ. Κισσελῶφ — Δοβρίτζ
I. Ἀμοιρᾶ Βασιλείου — Καβάρνα

Ἀρμενᾶκ Δαματιάν — Βαλτσίκιον
I. Ἀμοιρᾶ Βασιλείου — Καβάρνα.

(22) 3—4